

PROP DE VOSALTRES

Resum del curs de la diòcesi

Estimats diocesans:

El final d'un període de temps en la vida personal o en la història de les institucions té la seva importància perquè permet fer un balanç del que s'ha fet, corregir aquells aspectes en què s'ha fallat, compartir amb els altres l'alegria dels possibles èxits i tractar de mirar el futur amb esperança, millorant en tots els ordres. En qualsevol cas, els cristians ens sentim sempre acompanyats per Déu i procurem complir els seus designis que afavoreixen el creixement personal i el tracte fraterno amb els altres.

Com és costum de fer en el nostre món occidental, els períodes de temps en les institucions comencen el curs al mes de setembre i l'acaben al juliol, amb el mes d'agost de descans vacacional. Podem afirmar de manera rotunda que l'Església, les paròquies i la diòcesi, no tanquen per vacances. Romanen sempre obertes per a la celebració dels sagraments, per atendre els problemes de la feligresia i per recordar els aspectes essencials de la vida cristiana.

Aquest escrit té l'objectiu de tancar la col·laboració del bisbe al *FULL* per recomençar de nou el curs el primer diumenge de setembre. Aquestes línies intenten resumir els esdeveniments diocesans més rellevants i agrair la col·laboració de moltes persones en la bona marxa de la nostra comunitat diocesana. Del primer punt no tinc res més a dir; del tercer, l'agraïment, hauríem d'estar permanentment satisfets per la generosa i enorme dedicació

de persones i grups en les diverses tasques pastorals. Mai tindrem prou paraules per reconèixer el seu servei; a la vegada, ens atrevim a animar nova gent perquè segueixin el mateix camí de col·laboració. El segon punt —el de resumir els esdeveniments— necessita un llarg paràgraf perquè dotze mesos donen per a molt i són molts els implicats en les iniciatives.

Ho intentarem assenyalant alguns títols de les quaranta-vuit gloses publicades al llarg del curs que ara acaba. Això només és una mostra dels escrits del Bisbe, sabent que la diòcesi, gràcies a Déu, és molt més rica en iniciatives i realitzacions, encara que la sola enumeració suposa una possible identificació amb les preocupacions comunes.

En primer lloc, hi trobem gloses informatives que fan referència a esdeveniments de l'Església: Nadal, La família i la Pau, L'inici de la Quaresma, La Pasqua, Dia del Seminari, DOMUND, Els Sagraments en temps pasqual, Jornada Mundial dels Pobres, El Diumenge de la Paraula, Dia dels avis. També notícies de la nostra diòcesi: Davant un nou curs, La festa de l'enviament, La Verge de l'Acadèmia, L'Assemblea Diocesana, La Memòria de Càritas, Un nou diaca, Els «fanalets» en la festa de Sant Jaume.

Sobre temes generals: Migrants i refugiats, Lectures per a tots, Amb la vida i davant la mort, Contra la fam, Acompanyant malalts, Dia del treball, La Declaració anual de la renda, Temps d'exàmens, Cossos fràgils, Cristians i política, Els voluntaris.

Sobre consells i criteris: Cuidar els altres, Davant del patrimoni de l'Església, Pau i austeritat en l'Advent, Un comportament amable, Responsabilitat i amabilitat, Donar gràcies.

Per acabar, sobre altres assumptes igualment importants: Inscripcions a l'escola, Dia del llibre, Amb els agricultors i sant Antoni, Davant les eleccions, Defunció del papa emèrit Benet XVI, L'educació en el temps lliure.

Alguns temes es repeteixen com em repeteixo jo mateix en l'agraïment a tothom.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Última reunió de joves abans de la JMJ

La vintena de joves de Lleida, que aniran a Lisboa la setmana que ve per participar a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), van celebrar el passat 7 de juliol la sisena i última reunió preparatòria abans d'anar a aquesta important trobada amb el Papa. En aquesta ocasió, tot i que no van poder-hi ser tots els que es desplaçaran a la capital portuguesa perquè n'hi havia alguns que eren fora participant en altres activitats de lleure o d'estudis, també hi van assistir alguns pares, els formadors que els han acompanyat al llarg del curs, i el bisbe Salvador. Precisament, el Bisbe va animar-los a aprofitar la trobada per estar més a prop de Déu, en un esdeveniment que es farà per primer cop a Portugal. Santiago de Compostel·la i Madrid van ser seus de la JMJ el 1989 i 2011, respectivament.

CERCA DE VOSOTROS

Resumen de un curso en la diócesis

Estimados diocesanos:

El final de un período de tiempo en la vida personal o en la historia de las instituciones tiene su importancia porque permite hacer un balance de lo realizado corrigiendo aquellos aspectos que han tenido sus fallos, compartiendo con los demás la alegría de los posibles éxitos y tratando de mirar el futuro con esperanza mejorando en todos los órdenes. En cualquier caso los cristianos nos sentimos siempre acompañados por Dios y tratamos de cumplir sus designios que favorecen el crecimiento personal y el trato fraterno con nuestros semejantes.

Por una larga costumbre de nuestro mundo occidental, los períodos de tiempo en las instituciones empiezan el curso en el mes de septiembre y acaban en julio con el mes de agosto de descanso vacacional. Podemos afirmar de manera rotunda que la Iglesia, las parroquias y la diócesis, no cierra por vacaciones. Permanece siempre abierta para la celebración de los sacramentos, para atender los problemas de la feligresía y para recordar los aspectos esenciales de la vida cristiana.

Este escrito tiene por objeto cerrar la colaboración del obispo en el FULL para iniciar de nuevo el curso en el primer domingo de septiembre. Estas líneas intentan resumir los acontecimientos diocesanos más relevantes y agradecer la colaboración de tantos en la buena marcha de nuestra comunidad diocesana. Del primer punto no hay nada más que añadir; del tercero, el agradecimiento, deberíamos estar permanentemente satisfechos por la generosa y enorme dedicación de personas y grupos en las diversas tareas pastorales. Nunca tendremos palabras suficientes para reconocer su servicio; nos atrevemos a animar a otros a que sigan el mismo camino de colaboración. Y del segundo, resumir acontecimientos, se presta a un largo párrafo porque doce meses dan mucho de sí y son múltiples los implicados en las iniciativas.

Lo vamos a intentar señalando algunos títulos de las cuarenta y ocho glosas publicadas a lo largo del curso que ahora termina. Esto sólo es un exponente de lo tratado en los escritos del Obispo sabiendo que la diócesis, a Dios gracias, es mucho más rica en iniciativas y realizaciones aunque la mera enumeración supone una posible identificación con las preocupaciones comunes a todos.

En primer lugar, glosas informativas que hacen referencia a acontecimientos de la Iglesia: Navidad, La familia y la Paz, El inicio de la Cuaresma, La Pascua, Día del Seminario, DOMUND, Los Sacramentos en tiempo pascual, Jornada Mundial de los Pobres. El Domingo de la Palabra, Día de los abuelos. Acontecimientos de nuestra diócesis: Ante un nuevo curso, La fiesta del envío, la Virgen de la Academia, la Asamblea Diocesana, la Memoria de Cáritas, Un nuevo diácono, Los «fanalets» en la fiesta de San Jaime.

Temas generales: Sobre migrantes y refugiados, Lecturas para todos, Con la vida y ante la muerte, Contra el hambre, Acompañando enfermos, Día del trabajo, la Declaración anual de la renta, Tiempo de exámenes, Cuerpos frágiles, Cristianos y política, Los voluntarios.

Consejos y criterios: Cuidar a los demás, Ante el patrimonio de la Iglesia, Paz y austeridad en el Adviento, Un comportamiento amable, Responsabilidad y amabilidad, Dar gracias.

Referencia a otros asuntos igualmente importantes: Inscripciones en la escuela, Día del libro, Con los agricultores y san Antonio, Ante las elecciones, Fallecimiento del papa emérito Benedicto XVI, La educación en el tiempo libre.

Algunos temas se repiten como me repito yo mismo en el agradecimiento a todos.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Fra Òscar Bernaus, nou diaca

El jove frare caputxí del convent d'Arenys de Mar Òscar Bernaus, fill de Castellldans, va ser ordenat diaca el passat 8 de juliol en el decurs del XLI Capítol provincial dels caputxins, que va tenir lloc a la Residència de la Immaculada de les Carmelites de Sant Josep, a Prats de Cerdanya.

L'Eucaristia d'ordenació diacnal va ser presidida per l'arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, actuant com a diaca Joshua Carrillo, ordenat el passat 4 de juny a la Catedral de Lleida i company d'estudis teològics de fra Òscar. El nou

diaca va néixer a Castellldans, va estudiar filologia clàssica a Barcelona i va ser professor de català a Alemanya.

D'altra banda, el Bisbat de Lleida se suma a les mostres de dol per la sobtada mort del bisbe de la diòcesi de Santa Rosa de Osos (Colòmbia), Mons. Elkin Fernando Álvarez Botero, als 54 anys. El bisbe Salvador ha enviat una nota de condol a una diòcesi amb una relació estreta amb la de Lleida, ja que diversos sacerdots han vingut a prestar els seus serveis aquí en els darrers anys.

La Diada de Lleida obre la Romeria a Montserrat

Una setantena de lleidatans i lleidatanes van participar, el passat 9 de juliol, a la ja tradicional Diada de Lleida a Montserrat, que va

servir per començar la LXXV Romeria a la Santa Muntanya. Va ser una diada de convivència, germanor, pau i pregària entre els confreres i devots de la Moreneta. L'acte principal de la jornada va ser la recepció del pare abat, Manel Gasch, que va donar les gràcies als romers per pujar cada any al santuari i per la tasca que desenvolupa la confraria. També van assistir a la Missa conventual, van fer una ofrena a un relleu del beat Francesc Castelló i van compartir un dinar de germanor. Enguany la romeria s'ha reduït en dies, i s'han concentrat els actes en cinc jornades.

El Rocío de Ponent, a la Saira

La Casa de Andalucía de Lleida va celebrar, els dies 8 i 9 de juliol, el Rocío de Ponent 2023 a la Saira, a Almacelles, amb la participació d'un centenar de persones. Els actes en honor a la Blanca Paloma, patrona dels andalusos, van començar disabte amb un sopar de germanor, el rosari de torxes, el cant de la Salve i «La Parà». L'endemà, «La Despertà» amb el toc de diana del tamborí, va donar pas a l'esmorzar campestre i la sortida de la romeria per diferents camins fins arribar a l'ermita de la Saira. Després de l'entrada de la Blanca Paloma a l'ermita va tenir lloc la Missa rociera, cantada pel Coro Ro-

mero y Jara de la Casa de Andalucía. La jornada va acabar amb un dinar de germanor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

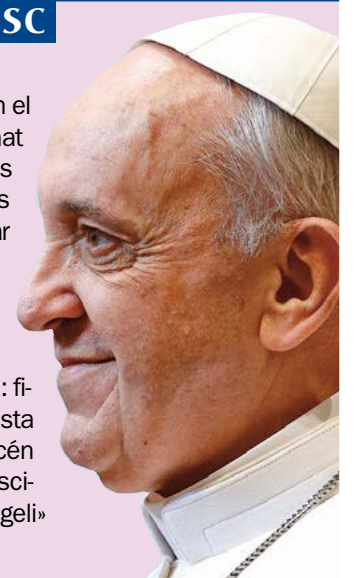

@Pontifex_es: «Tot ésser humà és sagrat i inviolable. Perquè una societat tingui futur, és necessari que desenvolupi un respecte sincer per la dignitat de cada persona, sigui com sigui la condició en la qual es trobi» (21 de març).

@Pontifex_es: «Elegits i estimats per Déu, estem cridats a viure "com convé als sants" (Ef5,3), a revestir-nos de sentiments de bondat, humilitat, mansuetud i magnanimitat, portant els fruits de l'Esperit» (22 de març).

@Pontifex_es: «Els màrtirs són el do més preuat que Déu ha donat a la seva Església, perquè en ells s'actualitza aquest "amor més gran" que Jesús ens va mostrar en la creu» (24 de març).

@Pontifex_es: «Mai hem d'oblidar el temps i la manera en què Déu entra en la nostra vida: fixem en el cor i en la ment aquesta trobada amb la Gràcia que encén la fe en els nostres cors i suscita en nosaltres el zel per l'Evangeli» (29 de març).

Un matrimoni de Lleida, de missió a Bolívia

Es professors jubilats del Col·legi Episcopal, Jaume Jové i Maricel Martí, han sortit aquesta setmana cap a Bolívia, on participaran en una missió a la ciutat del Alto, a prop de la capital del país, La Paz. El matrimoni, que ja ha viatjat en altres ocasions amb missions a altres països desfavorits, s'estaran fins al 31 d'agost formant part d'un contingent d'Acció Catòlica amb 13 persones de diferents diòcesis d'Espanya que faran tasques d'evangelització en diversos centres educatius, de salut, d'atenció a persones vulnerables i amb dones que cultiven els productes que després venen elles mateixes.

Jaume Jové i Maricel Martí han estat prèviament en missions a Camerun, Nicaragua i Guatemala des que van prejubilar-se com a mestres. «Ens agrada aportar en allò en què tenim coneixements, l'ensenyament», explica Jaume Jové, encara que la seva esposa Maricel assegura que també han ajudat en centres de salut o amb projectes agrícoles. «Anem a compartir, no a donar lliçons de res», destaquen, i posen en relleu que «aquestes experiències t'enriqueixen, gairebé t'embriaguen, i necessites tornar-hi una vegada i una altra».

Durant el mes d'estada a Bolívia, conviuran amb la comunitat religiosa local mirant d'aportar la seva experiència —sobretot en el camp educatiu— per donar eines als docents d'allà. «No es tracta tant d'anar a ensenyar, sinó de compartir allò que hem anat aprenent amb els anys perquè els mestres puguin aprofitar-ho més enllà de la nostra estada puntual», expliquen Jové i Martí, que gràcies a les actuals tecnologies, man-

tenen el contacte amb persones amb qui han tingut relació en els viatges anteriors.

Celebració de sant Cristòfol, patró dels conductors

Diversos actes, entre ells una desfilada de camions pels carrers de Lleida, o una benedicció de vehicles a l'Ermida de Sant Cristòfol de les Borges Blanques organitzada pels Amics de la Font Vella, van servir per celebrar el patró dels conductors, que se celebra el 10 de juliol. La celebració a les Borges va comptar amb una missa, un dinar de germanor i diversos actes lúdics i festius.

L'Associació provincial empresarial de transports de mercaderies per carretera de Lleida va anticipar a dissabte la festivitat del seu patró i Mn. Lluís Sallán, rector de les parròquies de la Unitat Pastoral de Cappont a la qual pertany l'associació per la ubicació de la seva seu, va beneir vehicles i va dirigir una pregària per demanar protecció als professionals de la carretera.

REFLEXIONS

A missa amb els pares

Són dos avis molt grans. Cada dissabte al vespre o cada diumenge al migdia venen a missa, acompanyats per un matrimoni diferent cada setmana, un dels dos és fill o filla. L'àvia en una cadira de rodes i l'avi, superats ja els cent anys, en té cent tres o cent quatre, sostingut en dos bastons, amb alguna dificultat però amb fermesa. Tots dos es mostren contents de participar en l'eucaristia dominical i agraits amb els fills que ho fan possible. La mare, expansiva, ho manifesta sovint, al celebrant que els acomiada a la porta de l'església. El pare, més discret, ho assenteix amb la mirada. «Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufana i de vigor» (SI 92,15).

Diu molt, a favor dels fills, aquest gest d'acompanyar a missa els pares, en aquest moment que necessiten l'ajuda dels altres, i passant per alt les dificultats que comporta, assumir-les setmana rere setmana, amb naturalitat i bonhomia. És una mostra d'amor filial i de responsabilitat vers els pares, d'agraïment per tot el que han rebut d'ells en els anys d'infantesa i joventut, d'agraïment envers aquells de qui han rebut el do de la fe, de valoració de la participació en la celebració eucarística, d'ajuda material i moral, de tendresa en la vellesa dels pares, de reconfort, pau i coratge. Aquest respecte i consideració filial ben segur que afavoreix l'harmonia familiar i incideix, també, en tots els seus membres, afavoreix i enforteix les relacions entre els germans i és un referent pels més joves.

Diu molt, a favor dels pares, no deixant-se aclaparar per la solitud i la possible angouxa de la vellesa, continuar valorant la participació en la vida de la comunitat cristiana en la fragilitat que els agombola, en especial en la missa dominical, testimoni de fidelitat a Déu, de seguiment de Jesús, de deixar-se portar per la força de l'Esperit. També l'agraïment que mostren als fills, posant-se, confiadament, en les seves mans, deixant-se portar amb joia. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (SI 71,9).

Uns testimonis dels pares i dels fills que ajuden a reflexionar i a descobrir la presència de Déu en les nostres vides, que ens convida a implicar-nos, a estimar i servir.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / SI 105 / Mt 13, 31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,5-9. 28 / SI 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagan, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralis-

tes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercelli, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. de les associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,16-21.34-38 / SI 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebla de Pau a Filips (s. I).

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16. 27.34b-37 / SI 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prev. rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / SI 66 / Mt 14,1-12]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei, ...

6. □ Diumenge vinent, la Transfiguració del Senyor (lit. hores: pròpies de la festa) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / SI 96 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any (A)

COMENTARI

L'home que troba un tresor se'n va a vendre tot el que té

Paràbola del tresor amagat (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)

Avui recordem les últimes paràboles de Jesús que trobem a l'evangeli de Mateu. La tercera, *la de la xarxa que arreplega de tot, bo i dolent i que a la platja es fa la tria*, ens recorda la que vam llegir sobre el blat i el jull. La primera i la segona són molt semblants: qui troba *un tresor amagat en un camp se'n va vendre tot el que té i compra aquell camp*. En el segon cas és un comerciant *de perles fines que troba una perla de molt preu, ven tot el que té i la compra*. En ambdós casos, Jesús subratlla que quan es troba quelcom de gran valor és fàcil renunciar a tot per adquirir aquell camp, o aquella perla de gran valor. Aquesta perla i aquest tresor no són altra cosa que el Regne de Déu, que la Bona Nova de Jesús. Qui s'adona que és el gran tresor, és capaç de renunciar a tot per seguir el camí de Jesús. Però hi ha un element important: *content de la troballa*, diu Jesús. És a dir, sí, cal vendre totes les altres coses però no tenen gran valor perquè l'alegria immensa de qui ha trobat el gran tresor que és Jesús fa que cap esforç o renúncia semblin excessius. Ha trobat allò que omple la vida i li dona sentit. Perquè només des del Regne, des de Jesús, la vida té sentit. En són un exemple clar els missioners, entre d'altres. I la primera lectura ens presenta Salomó, que com a savi que es demana a Déu *saber escoltar perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal*; en definitiva, per a ser un bon governant. Déu mateix valora aquesta petició: *Et donaré això que demanes*. Salomó va saber trobar el gran tresor: la saviesa que ve de Déu i no va demanar *ni llarga vida, ni riquesa ni poder*. Pau ens recorda que Déu *ens ha destinat a ser imatges vives del seu Fill*, no a guanyar riquesa o poder, sinó a adonar-nos que el gran tresor és ser imatges de Jesús. Som prou savis com per escollir l'únic que realment importa? Jesús és l'únic que dona sentit a la nostra vida? Eill, el seu Regne, és el nostre gran tresor que ens omple d'immensa alegria? Estem disposats a renunciar a tot per seguir Jesús?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?». Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrà vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llançaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo.»